

שהן יוד' ה"א וא"ו ה"א, שהן עשר, ועולות לחשבן אדים, ואומרים בשבייל ישראאל למטה, נעשה אדם בצלמו בדמותנו. וירדי בדרגת חיים - אלו פלמידי חכמים שמתגדלים בים התורה, שיורשים משם נפש חיה, ובעו"ף השמים - אלו בעלי הזכיות שבזכותם (שזכותם) פורחים למללה ויורשים משם רוח, שהוא עוז יעופף בכנפים של מאות עשה, ובבהמה - אלו עמי הארץ, שנאמר בהם אל תיראו את עם הארץ.

את עם הארץ כי לחמנו הם. ועוד נעשה אדם, השכינה הפתתונה נוטלת עצה מן הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו כתפארת אדם לשבת בית, שעל העמוד האמצעי והשכינה נאמר זכר ונקבה ברם, ונקרו אדים, וכמותו אמר למטה באדם ותוה, זכר ונקבה ברם ויקרא את שם אדם, וכמו שתקדוש ברוך הוא ושכינתו נקרא אחד, כך גרא לאדם ולאשתו אחד. זהו שכתוב כי אחד קראתו, שתפארת הוא א"ח כולל משע ספירות, המלכות ד' עשרה לו, כלולה מעשר שם יוד' ה"א וא"ו ה"א, וכן כללה מאربعאותו של שמן יהוה. הקוץ של האות ד' מורה על עשר, ור' על ארבעה, שבח רשות כיחיד - רחבו ארבעה וגבחו עשרה וזה אוקמה.

ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו, כאן מצות תפליין. בא וראה, כל מי שמניהם תפליין על ראשו ועל רונו, קול עולה בכל יום לכל המחיות, מרובבות, ואופנים ושרפאים ומלאכים שampedנים על התפלות: תנן בכוד לדמותה הפלך, שהוא מי שמניהם תפליין, שעליו נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו

ואמרו בגין ישראל למתה נעשה אדם בצלמו בדמותו, וירדו בדגת חיים (שם) אלין תלמידי חכמים דמתרבין בימא דאוריתא, דירתין מטפן נפש חיה, ובעו"ף השמים אלין מארי דזקון, דבצוכותהן (חוכותהן) פרחין לעילא וירתין מטפן רוחא, דאייה עוז יעופף בגדפיין דפקודין דעשה, ובבהמה אלין עמי הארץ דאתמר בהון (במדבר יט) אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם.

יעוד נעשה אדם, שכינתה מתאה נטילת עצה מקודשא בריך הו, דאתמר ביה (ישעה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, דעת פידא דאמצעיתא ושכינתה עליהו אתרם (בראשית ה י) זכר ונקבה ברם, ואתקראי אדים, וכגונא דיליה אמר למתא באדם ותוה, זכר ונקבה ברם ויקרא את שם אדם, וכמה דקדישא בריך הו ישכניתה אתקרי אחד, כי קרא לו נ אחד לאדם ולאתמה, הרא הו דכתיב (ישעה נ ב) כי אחד קראתיו, כתפארת אליו א"ח כליל תשע ספרין, מלכות ד' עשרית ליה, כליא מעשר דאיןין יוד' ה"א וא"ו ה"א, ואייה ד' כליא מאבע אthonon דאיןון יהוה, קוצא דאת ד' מורה על עשר, וד' על ארבעה, דהכי רשות היחיד רחבו ארבעה וגבהו עשרה וזה אוקמה.

ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו (בראשית ה ס). הכא פקודה דתפלין, תא חזי כל מאן דאנח תפליין על רישיה ועל דרועיה, קלא סליק בכל יומא לכל חיון מרובבות, ואופנים ושרפאים ומלאכים דממן על צלותין, הבו יקר לדיווקנא דמלכה דאייה מאן דאנח תפליין, דעתה אתמר (שם) ויברא אלהים את האדם בצלמו

האדם בצלמו בצלם אליהים ברא אותו. בצלמו - בתפלין של ראש, כמו בתפלין של רbone העולם, שהן השכינה העליונה, תפlein על הראש (שהוא) העמוד האמצעי, שהיא הקכל של שליש הספירות הראשונות, והעמוד האמצעי כולל שיש ספירות, והאם העליונה תפlein על ראשו, הוא בתפלין שמנית מקדוש ברוך הוא בכל יום. בצלם אלהים - תפlein של יד, זו השכינה המוחתונה, שהיא קשורה לו, ועליך נאמר ונפשו קשורה בנפשו, שניהם ביחס אחד, בקשר אחד, הרצiosa ברוכה באצבע שמאל, זה מקודשין שללה, שהיא הטבעה ברוכה באצבע שלה, ובה היא קשורה עמו והוא עמה, הרי קדרשה.

ברבה, הקכל של שבע ספירות, והן שבע הברכות של חתן, שהן ז' יום השבעיע צדיק, עליו נאמר וברכות לראש צדיק, שירש מהאמ העליונה, והאות י' על ראשו היה חכמה י', בה נעשה ז', שבע ברכות שיורש חתן וכלה, וכלולים בצדיק יום השבעיע, שבו מתייחדים חתן וכלה, שהוא יאהدونה י', והרי פרשווה כי כל בשמי ובארכז, ותרוגם - שאחו בשמי ובארכז, והוא אות הברית, שאין יותר להחן וכלה חוץ ממנה.

ויבלו השמי והארץ וכל צבאים. ויכלו, בצדיק נכללים כל האבירים וכל הספירות, כל האבירים שהם מוצאות עשה, שבו אשר קדשו במוצתו וצנו לעשות את כל המצוות, שפ"ל כולל הפל, והוא הכל, וממנו חוליו הפל, העמוד שנושא שמים וארץ עליו, ובו נעשו כל ופרט וכל, ומהו זה ויכלו, כולל שמים וארץ, שמים אש ומים,

בצלם אלהים ברא אותו. (דף פ"ד ע"א) בצלמו בתפלין הרישא, בגונא בתפלין דמאי, עולם, לאינו שכינתה על אלה תפlein על רישא (ראייה) דעתך אמתצעיתא, דעתך כללא בתלת ספирן קדמאן, ועמדו אמתצעיתא כליל שת תפlein על רישיה, והוא תפlein דאנח קוידשא בריך הוא בכל יומא, בצלם אלהים תפlein דיד, דאייה שכינתה תפאה דעתך קוידשא ליה, ועלה אמר (בראשית מ"ה ונספו קשורה בנטשו, פרוייה ביהודה חרא בקשורה חרא, רצואה פריכא באצבעא שמאלא דא קדושים דילה, דעתך טבעת פריכא באצבעא דילה, ובה אייה קשירה עמה ואיה עמה, היא קדושה.

ברכה כללא דשבע ספирן, לאינו שבע ברכה ז' דחנן, לאינו ז' יום השבעיע צדיק, עלייה אמר (משלי י) וברכות בראש צדיק, דירית מאיפה על אלה, ואתה י' על רישיה דירית חתן וכלה, וכלילן בצדיק יום השבעיע, דיביה מתיחדין חתן וכלה, דאייהiah אהדונה י', וזה אמר דירית חתן וכלה, וכלילן בשמי ובארכז ר'ה אמר ותרגום דאחד בשמי וברעא, ואייה אמרות ברית, דלית ייחודה לחתן וכלה בר מגניה. ויבלו השמי והארץ וכל צבאים (בראשית ב' ויבלו בצדיק אהפלין כל אבירין וכל ספирן, כל אבירין לאינו פקודין דעשה, דיביה אשר קדשו במצותי וצונו למעד כל פקודין, דאייה פ"ל כליל כלא ואיהו כלא ומניה תלוי כלא, עמדו אמתצעיתא סביל שמייא וארעא עליה, וביה אמתצעיתו כל ופרט וכלל, ובגין דא ויבלו כליל שמייא וארעא, שמים וארץ עליו, ובו נעשו כל ופרט וכלל, ומהו זה ויכלו, כולל שמים וארץ,